

Living the Lotus 11

Buddhism in Everyday Life

2025
VOL. 242

Overseas Members Cheerfully Participate
in the 2025 Oeshiki-Ichijo Festival in Tokyo



Living the Lotus
Vol. 242 (November 2025)

Senior Editor: Keiichi Akagawa
Editor: Sachi Mikawa
Copy Editor: Ketsarin Handa

Living the Lotus is published monthly
By Rissho Kosei-kai International,
Fumon Media Center, 2-7-1 Wada,
Suginami-ku, Tokyo 166-8537, Japan.
TEL: +81-3-5341-1124
FAX: +81-3-5341-1224
Email: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp

ริชโชโคเซไก คือองค์กรพุทธศาสนาระดับนานาชาติที่รวมผู้คนจากทั่วโลก
ซึ่งมีความมุ่งมั่นที่จะนำคำสอนจากพระสัทธรรมปูลงพริกสูตร ซึ่งเป็นหนึ่งในพระสูตร
ที่สำคัญที่สุดของพระพุทธศาสนามาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อส่งเสริม
สันติภาพของโลก

ริชโชโคเซไกก่อตั้งขึ้นในปี 1938 โดยท่านประธานใหญ่นิคเคียว นินาโนะ
และท่านรองประธานเมียวโกะ นางามะ ปัจจุบัน สมาชิกของริชโชโคเซไกยังคง
มุ่งมั่นในการเผยแพร่ธรรมะอย่างต่อเนื่องและมีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อสันติภาพ
ทั้งในประเทศญี่ปุ่นและต่างประเทศ โดยร่วมมือกับผู้คนจากหลากหลายสาขาอาชีพ
ทั่วโลกภายใต้การนำของท่านประธานนิชิโกะ นินาโนะ (ประธานท่านปัจจุบัน)

ชื่อวารสารฉบับนี้คือ "Living the Lotus — Buddhism in Everyday Life" ซึ่งสะท้อนถึงความหวังของเราในการนำคำสอนจากพระสัทธรรมปูลงพริกสูตร
มาปฏิบัติในชีวิตประจำวันในโลกที่ไม่สมบูรณ์แบบนี้ เพื่อเติมเต็มและสร้างคุณค่าให้กับชีวิต เปรียบเสมือนดอกบัวที่เบ่งบานจากโคลนตม วารสารฉบับนี้
มุ่งหวังที่จะช่วยให้ผู้คนทั่วโลกสามารถนำหลักธรรมของพระพุทธศาสนาไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ง่ายขึ้น

เสียงประสานที่ทุกคนบรรเลงร่วมกัน ① ความแตกต่างกับความกลมเกลียว

นิชิโกะ นิวาโนะ
ประธานริชโซโคเซไก



มนุษย์เราไม่มีที่อื่นให้ไปอีกแล้ว

เดือนนี้เป็นเดือนครบรอบวันเกิดของท่านประธานใหญ่ निकเคียว นิวาโนะ หลังจากก่อตั้งองค์กร ท่านประธานใหญ่ ได้อธิษฐานอยู่เสมอเพื่อขอให้มนุษยชาติมีความสามัคคีและขอให้โลกมีสันติภาพ ในปีที่ท่านมีอายุครบ 88 ปี ซึ่งเป็นวัยเดียวกับข้าพเจ้าในขณะนี้ ท่านได้กล่าวด้วยความปรารถนาแรงกล้าว่า “จะดำเนินชีวิตต่อไป โดยให้ชีวิตนี้เป็นการอยู่เพื่อให้แก่ผู้อื่น”

อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าโลกเราจะอยู่ในยุคสมัยใด ย่อมมีคนที่ไม่พอใจเพราะสิ่งต่าง ๆ ไม่เป็นไปตามที่ใจหวัง เกิดขัดแย้งผู้เห็นต่าง และหากสิ่งใดที่จะเป็นประโยชน์ต่อตนเองก็ไม่ลังเลที่จะเอาชนะอีกฝ่ายโดยไม่คำนึงถึงความกลมเกลียวของหมู่คณะ รวมทั้งไม่ใส่ใจแม้กระทั่งความขัดแย้งของสังคมหรือประเทศชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบัน เมื่อเรามองเห็นความเป็นจริงที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องทั่วโลก ยิ่งทำให้เรารู้สึกว่าสิ่งสำคัญสำหรับมนุษย์นั้นถูกลืมนำไปเสียแล้ว

สิ่งสำคัญประการแรก คือหลักความจริงที่ว่าเราทุกคนต่างเกี่ยวพันและพึ่งพากันในการดำรงชีวิตอยู่ท่ามกลางความสัมพันธ์อันหลากหลาย

อดีตนักบินอวกาศชาวอเมริกันชื่อ ชไว์คาร์ท ซึ่งข้าพเจ้าเคยมีโอกาสดำเนินการบรรยายของเขา ซึ่งเขากล่าวว่า “เมื่อมนุษย์คนหนึ่งได้สัมผัสประสบการณ์ในอวกาศแล้ว เขาจะไม่วันเป็นคนเดิมอีกต่อไป” ส่วนคุณนาโอโกะ ยามาซากิ นักบินอวกาศชาวญี่ปุ่น ก็ยืนยันคำกล่าวนี้นี้ด้วยการบรรยายถึงความงดงามของโลกเมื่อมองจากอวกาศ ความรักที่เธอรู้สึกเมื่อได้กลับมาสู่โลก และการตระหนักว่า “ทุกสิ่งบนโลกนี้ดำรงอยู่ได้เพราะความสมดุลอันหลากหลาย” และ “จึงเป็นเรื่องน่าเศร้าที่มนุษย์ยังคงต่อสู้กันเอง เพราะเมื่อมองจากอวกาศ โลกนี้ก็เหมือนยานอวกาศลำเดียวกัน” (หนังสือพิมพ์ชูไกนิปปะ, 27 มกราคม 2016)

วอลเตอร์ ไชร์รา หนึ่งในนักบินอวกาศชุดแรกของสหรัฐอเมริกา กล่าวเตือนเรื่องสำคัญที่เราทุกคนควรตระหนักว่า “ผมเดินทางออกจากโลกนี้ไปถึงสามครั้ง และพบว่าไม่มีที่อื่นให้มนุษย์เราไปอีกแล้ว ได้โปรดช่วยกันดูแลยานอวกาศโลกใบนี้ให้ดี” เมื่อมนุษย์เราทำร้ายกัน และทำลายความกลมเกลียว ก็เท่ากับเป็นการเร่งทำลายระเบียบของสิ่งแวดล้อมโลก และนำไปสู่การทำลายล้างตัวเราเองในที่สุด

จงจดจำเรื่อง “การพึ่งตน การพึ่งธรรม” ไว้ในใจเสมอ

การมองว่าหากเราส่งภาพถ่ายโลกที่มองเห็นจากจักรวาลไปให้ผู้นำประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก เพื่อกระตุ้นให้ผู้นำเหล่านั้นตระหนักได้ว่า ชีวิตของพวกเขามาจากไหน และเราดำรงชีวิตอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ของธรรมชาติแบบใด ก็อาจทำให้บางคนคิดว่า “นี่ไม่ใช่เวลาที่จะทำสงคราม” ความคิดแบบนี้อาจเป็นการมองโลกในแง่ดีเกินไปหรือไม่ อันนี้ก็ไม่แน่ใจ แต่อย่างน้อยที่สุด สำหรับพวกเราผู้ที่ได้ศึกษาคำสอนของพระพุทธเจ้า ได้เรียนรู้ถึงความสำคัญของโลกใบนี้ และซึมซับคำสอนที่ชี้ทางให้เราหลีกเลี่ยงความขัดแย้งหรือความแตกแยก และหันมาเสริมสร้างความกลมเกลียวขึ้นมาแทน

เราได้รับการสั่งสอนว่า ปรากฏการณ์ทั้งหลายล้วนเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ (อนิจจัง) ทุกสรรพสิ่งเกิดขึ้นจากเหตุปัจจัย และดำรงอยู่ได้ด้วยความสัมพันธ์แบบต่างฝ่ายต่างพึ่งพาอาศัยกัน (อนัตตา, สุนฺญตา) เมื่อเราเข้าใจธรรมเหล่านี้ และตื่นรู้ถึงปฏิกิริยาและคุณค่าของชีวิตที่เราได้รับมา ณ ขณะนี้ เปลวไฟแห่งโทสะและโลภะก็จะไม่ลุกโชนขึ้นอีก (สภาวะแห่งนิพพาน) ท่านประธานใหญ่ได้อธิบาย “สภาวะแห่งนิพพาน” ในแบบที่เข้าใจง่ายว่า “เรารักกัน มีน้ำใจต่อกัน ใครซ้าก็ช่วยจูงมือ ใครไม่มีแรงก็ให้ความช่วยเหลือ รักษาสมดุลไว้ และเดินไปข้างหน้าด้วยกัน หากมนุษยชาติทั้งหมดดำเนินชีวิตตามแนวทางเช่นนี้ได้ เราจะสัมผัสได้ถึงความสงบอันยิ่งใหญ่ ในขณะที่ใช้ชีวิตประจำวันอย่างสร้างสรรค์ และเจริญก้าวหน้าอย่างเต็มที่” หากเราต้องการให้เป็นเช่นนั้น เราควรตั้งจิตของตนให้เป็นที่พึ่งของตนเอง (การพึ่งตน) และตั้งหลักธรรมของโลกให้เป็นที่ยึดเหนี่ยวทางใจ (การพึ่งธรรม)

จากนั้น ให้เราช่วยเหลือหรือไถ่ถามผู้คนใกล้ตัวที่กำลังเดือดร้อน หันมาใส่ใจผู้ที่กำลังลำบาก แม้เขาอาจจะไม่เกี่ยวข้องกับเราโดยตรง และทำในสิ่งที่เราพอจะทำได้ นี่แหละคือสิ่งที่เรียกได้ว่า “การปฏิบัติเพื่อสันติภาพ” ของทุกคน ซึ่งจะนำพาเราไปสู่โลกแห่งความสงบเย็น

เหนือสิ่งอื่นใด ท่านประธานใหญ่ได้ฝากถึงเราทุกคนว่า “ก่อนที่จะบ่นว่าห้องมืด ทำไมเราไม่ไปเปิดหน้าต่างเองเสียก่อน” “ในเมื่อเราได้รับฟังคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าแล้ว เหตุใดเราจึงไม่เป็นฝ่ายไปเปิดหน้าต่างหัวใจของผู้อื่นก่อน แล้วชูแสงสว่างแห่งคำสอนของพระพุทธเจ้า เพื่อนำทางท่ามกลางความมืดมิดแห่งอวิชชา” ข้าพเจ้าคิดว่า ไม่มีช่วงเวลาใดที่ถ้อยคำนี้จะมีพลัง และมีความหมายได้มากเท่ากับในเวลานี้อีกแล้ว

จาก “วารสารโคเซ” ฉบับเดือนพฤศจิกายน 2025





ตอบแทนพระคุณของพระพุทธเจ้า
การถ่ายทอดคำสอนคือหนทางอันสูงสุด

ท่านประธานใหญ่ นิคเคียว นิวาโนะ
ผู้ก่อตั้งริชโซโคเซไก





เราทั้งหลายควรตอบแทนพระคุณของพระพุทธเจ้าอย่างไร

การตอบแทนพระคุณพระพุทธเจ้านั้น แท้จริงแล้วเท่ากับเป็น “การให้” อย่างหนึ่ง และในบรรดาการให้ทั้งปวง “การให้ธรรมะ” ก็เป็นการให้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด นั่นคือ การถ่ายทอดคำสอนที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงไว้ไปสู่ผู้คน และชี้แนะให้เขาเหล่านั้นเข้าสู่หนทางแห่งพุทธะเพื่อซึมซาบคำสอนนั้นอย่างมั่นคง

หากจะยกเอาถ้อยคำจาก “อธิบายมหายานสูตร” เพื่อมาอธิบายประกอบก็จะนึกถึงวลีที่ว่า “ปลูกปวงพระโพธิสัตว์ผู้ยังไม่ตื่น ให้ตื่นขึ้นมาปรารถนาพุทธภาวะ” คำว่า “จิตที่ปรารถนาพุทธภาวะ (โปะไดชิน- 菩提心)” หมายถึง การแสวงหาการตรัสรู้ของพระพุทธเจ้าด้วยตนเอง พร้อมกับความปรารถนาที่จะชี้แนะและนำทางผู้อื่นไปในทางเดียวกัน กล่าวได้ว่าเป็นการตื่นรู้ในฐานะของ “พระโพธิสัตว์”

คำสอนของพระพุทธเจ้าที่ทรงแสดงไว้นั้น กล่าวกันว่ามีมากถึง 84000 พระธรรมขันธ์ โดยพระสังฆกรรมปุนทริกสูตรถือเป็นพระสูตรที่ดีที่สุดและยอดเยี่ยมที่สุดในบรรดาคำสอนเหล่านั้น เพราะเป็นพระสูตรที่ถ่ายทอดพระประสงค์อันแท้จริงของพระพุทธเจ้าที่มีมาอย่างยาวนาน ดังที่ปรากฏในบทสังฆกรรมปุนทริกสูตร “บทที่ 2 เรื่องความเป็นผู้ฉลาดในอุบาย” ซึ่งกล่าวไว้ว่า “บรรดาคนเหล่านี้ที่ได้ฟังธรรม ไม่มีเลยสักคนที่จะไม่ได้เป็นพระพุทธเจ้า” ดังนั้น คำสอนในพระสูตรนี้จึงเป็นการชี้แนะผู้คนไปสู่ความสุขสูงสุดอย่างแท้จริง

ด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงกล่าวยืนยันได้อย่างมั่นใจว่าการถ่ายทอดคำสอนในพระสังฆกรรมปุนทริกสูตรให้แพร่หลายไปสู่ผู้คนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้เป็นหนทางหลักในการตอบแทนพระคุณของพระพุทธเจ้า

ปัจจุบันนี้ วิฤตติสิ่งแวดล้อมโลกกลายเป็นปัญหาใหญ่ที่สุดสำหรับมนุษยชาติ หากเราไม่แก้ไขปัญหานี้ เกรงว่าอาจนำมาซึ่งการทำลายล้างโลกและมนุษย์ในอนาคตอันใกล้ แล้วอะไรคือหนทางที่จะช่วยแก้ไขปัญหานี้ ข้าพเจ้าคิดว่าทางแก้ที่สำคัญคือเรื่องการควบคุมความโลภของผู้คนในประเทศที่พัฒนาแล้ว เพราะความโลภที่ปรารถนาความเจริญก้าวหน้าทางวัตถุ หรือความสะดวกสบายที่มากขึ้นนั้นมักเป็นต้นตอสำคัญของวิฤตติสิ่งแวดล้อมที่เรา กำลังเผชิญอยู่

พระสังฆกรรมปุนทริกสูตรได้อธิบายเรื่องนี้ไว้อย่างชัดเจนในบทที่ 3 เรื่องนิทานเปรียบเทียบว่า “ต้นเหตุแห่งทุกข์ทั้งหลายทั้งปวงนั้นคือความโลภ หากดับความโลภได้ ย่อมไม่เหลือสิ่งใดให้ยึดติดอีกต่อไป”

นอกจากนี้ใน “บทที่ 28 เรื่องความอดสาหะของพระโพธิสัตว์สมันตภัทร” ยังกล่าวด้วยว่า ผู้ที่น้อมรับและปฏิบัติตามคำสอนของพระสังฆกรรมปุนทริกสูตรจะเป็นผู้ที่มีความอยากน้อย รู้จักพอ และสามารถฝึกฝนตนเองตามแนวทางของพระโพธิสัตว์สมันตภัทรได้

การดับความโลภและการดำรงชีวิตด้วยความมักน้อยและรู้จักพอดีคือหัวใจสำคัญอันดับหนึ่งที่จะช่วยโลกและมนุษยชาติให้รอดพ้นจากความเสื่อมสลายนี้

ด้วยเหตุนี้ พระสังฆกรรมปุนทริกสูตรจึงเป็นแนวทางหลักที่จะชี้นำมนุษยชาติทั้งมวลไปสู่ความสุข และการเผยแผ่คำสอนนี้ให้กว้างขวางออกไปก็เป็นหนทางสูงสุดในการตอบแทนพระคุณของพระพุทธเจ้า และในพระสังฆกรรมปุนทริกสูตร “บทที่ 22 เรื่องภารกิจสุดท้าย” กล่าวไว้อย่างชัดเจนด้วยว่า ผู้ที่ได้นำคำสอนแห่งพระสังฆกรรมปุนทริกสูตรไปเผยแผ่ และชี้แนะทางผู้คนสู่คำสอนที่ถูกตอ้นนั้น “ย่อมเป็นผู้ตอบแทนพระคุณของเหล่าพระพุทธเจ้าแล้ว”

รวมเล่มโอวาทจากท่านประธานใหญ่นิเคียว นิวาโนะ

“ผลิเมล็ดพันธุ์แห่งพุทธะ 『菩提の萌を発さしむ』 หน้า.86-88



Donate-a-Meal Movement

โครงการรณรงค์บริจาคค่าอาหาร 1 มื้อ

ทำให้หัวใจของเรามีความสุข

โครงการรณรงค์บริจาคค่าอาหาร 1 มื้อ คืออะไร ?

โครงการนี้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการแบ่งปัน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อมอบความช่วยเหลือแก่ผู้ที่กำลังเผชิญความเดือดร้อนจากความขัดแย้ง ภัยธรรมชาติ และความยากจนในทุกภูมิภาคของโลก ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมจะบริจาคเงินที่ตั้งใจจะใช้จ่ายกับค่าอาหารหรือค่าใช้จ่ายในงานอดิเรกส่วนตัว ให้กับโครงการนี้แทน

ในฉบับนี้ ขอเสนอสารจากท่านประธานนิชิโกะ นิวาโนะ เนื่องในวาระครบรอบ 50 ปี ของโครงการ

ครบรอบ 50 ปี

โครงการรณรงค์บริจาคค่าอาหาร 1 มื้อ

นิชิโกะ นิวาโนะ ประธานริชโซโคเซไก

ปีนี้ โครงการรณรงค์บริจาคค่าอาหาร 1 มื้อครบรอบ 50 ปีแล้ว ข้าพเจ้าขอขอบคุณสมาชิกทั่วโลกที่กรุณาให้การสนับสนุนโครงการนี้ตลอดครึ่งศตวรรษที่ผ่านมา

ยอดบริจาคทั้งหมดจนถึงปัจจุบันมีมากกว่า 106.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งทางโครงการได้นำไปใช้ประโยชน์ในหลายส่วนทั้งในญี่ปุ่นและต่างประเทศ อาทิ แก้ไขปัญหาเกี่ยวกับความยากจน ช่วยเหลือผู้ลี้ภัย และลดปัญหาสิ่งแวดล้อม ฯ ในไม่กี่ปีที่ผ่านมา ระหว่างช่วงที่มีการระบาดของโควิด-19 โครงการนี้ได้มอบความช่วยเหลือชุมชนในภาวะฉุกเฉิน โดยมอบความช่วยเหลือแก่โรงเรียนทางเลือก และสถานศึกษาที่สอนหนังสือให้เด็ก ๆ ในชุมชนโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย และร้านอาหารสำหรับเด็ก ๆ ซึ่งการมอบความช่วยเหลือแก่ผู้ที่มีความจำเป็นในเวลาที่เหมาะสมเช่นนี้ เกิดขึ้นได้เพราะความตั้งใจในการจัดรับประทานอาหารและบริจาคของทุกท่านอย่างต่อเนื่อง

การเข้าร่วมโครงการนี้ เราได้ช่วยกันบริจาคเงินด้วยหัวใจที่มี “ความเอื้ออาทร” ต่อผู้ที่เผชิญความยากแค้น จึงทำให้เราได้เรียนรู้ความเป็นจริงและปัญหาต่าง ๆ ของโลก และทำให้เราทราบว่าตัวเราควรทำสิ่งใด นอกจากนี้ อาจกล่าวได้ว่าเราได้โอกาสในการตระหนักถึงความเมตตากรุณาและความเอื้ออาทรที่มีอยู่ในใจตนเองอีกด้วย ซึ่งสิ่งนี้จะสะท้อนถึงเรื่อง “จิริ ริทะ เอนมัง (ความกลมกลืนแห่งประโยชน์ส่วนตนและผู้อื่น)”

คำว่า “จิริ (自利)” หมายถึง ประโยชน์หรือความหลุดพ้นส่วนตน ส่วนคำว่า “ริทะ (利他)” หมายถึง ประโยชน์หรือความหลุดพ้นของผู้อื่น ส่วนคำว่า “เอนมัง (円満)” หมายถึง ความกลมกลืนหรือบริบูรณ์ เมื่อนำคำเหล่านี้มารวมกันแล้ว “จิริ ริทะ เอนมัง” จึงหมายถึง ความเป็นหนึ่งเดียวกันของประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ของผู้อื่น สรุปคือ เมื่อเรานำผู้อื่นไปสู่ความหลุดพ้นด้วยความเมตตากรุณา เราเองจะพบกับความปิติและความหลุดพ้นไปพร้อมกัน และนั่นคือความสุขที่แท้จริงของมนุษย์ หลักการนี้เป็นสิ่งที่แสดงถึงจิตวิญญาณของวิถีแห่งพระโพธิสัตว์ในมหายาน

ในเบื้องต้นนั้น พระพุทธเจ้าทรงฝึกตนเพื่อแสวงหาหนทางดับทุกข์เพื่อพระองค์เอง ทว่า เมื่อพระองค์ตรัสรู้แล้ว ก็ทรงตระหนักได้ว่าไม่อาจพบความสงบที่แท้จริงได้ด้วยการตรัสรู้เพียงลำพัง ตราบใดที่มนุษย์ทั้งปวงยังไม่ได้รับการช่วยเหลือ ความหลุดพ้นส่วนบุคคลย่อมไม่สมบูรณ์

จิตวิญญาณนี้ปรากฏในคำกล่าวของนักเขียนวรรณกรรมเยาวชนและผู้มีศรัทธาในพุทธธรรมปุณทรียสุตฺร ชื่อเคนจิ มียาซาวะ ซึ่งกล่าวว่า “ตราบใดที่ทั่วโลกยังไม่เป็นสงบสุข ความสุขส่วนบุคคลก็ไม่อาจเกิดขึ้นได้” ซึ่งคำกล่าวนี้นี้หมายถึงการสร้างโลกที่ทุกคนสามารถสัมผัสได้ถึงความสุขที่แท้จริง อันจะเป็นหนทางที่นำพาตนเองไปสู่ความสุข



ท่านโดเก็นเซ็นจิ พระภิกษุในพุทธศาสนิกายเซนของญี่ปุ่นเคยใช้คำว่า “จิโซะ (ความเป็นตัวตนของเราเอง)” และ “ทะโซะ (ตัวเราในสายตาของคนอื่น)” ซึ่งท่านสอนว่า “ตัวเรา” และ “ตัวของผู้อื่น” ไม่ใช่สิ่งที่ควรมองแยกจากกัน แต่ “ตัวของเรา” และ “ตัวของผู้อื่น” นั้นโดยพื้นฐานแล้วเราเชื่อมโยงกันเป็นหนึ่ง รวมกันเป็น “ตัวตนอันยิ่งใหญ่ (ไดโซะ)” เป็นตัวตนของจักรวาล ดังนั้นไม่ว่ามีสิ่งใดเกิดขึ้นในจักรวาลอันยิ่งใหญ่ สิ่งนั้นย่อมเป็นปัญหาของเราด้วย ทั้งความสุขและความทุกข์ของผู้อื่นล้วนเป็นสิ่งที่เราควรมีส่วนร่วม เพราะนี่คือหัวใจของพระพุทธเจ้า

เมื่อเราได้ทบทวนถึงจิตวิญญาณอันลึกซึ้ง ซึ่งเป็นรากฐานของโครงการนี้ ขอให้ทุกคนจดจำและมองเห็นคุณค่าของช่วงเวลาแห่งความสุขที่ตัวเราได้สัมผัสจากการได้ทำประโยชน์เพื่อผู้อื่นและได้เห็นรอยยิ้มของผู้ที่ได้รับประโยชน์นั้น ในวาระที่โครงการนี้ครบรอบ 50 ปี ขอให้เราทุกคนมาร่วมกันลงมือปฏิบัติอย่างตั้งใจอีกครั้ง เพื่อสานต่อโครงการนี้ร่วมกัน

สารจากเลขานุการโครงการรณรงค์บริจาคค่าอาหาร 1 มื้อ

ในวาระครบรอบ 50 ปีของโครงการบริจาคค่าอาหาร 1 มื้อ ริชโซโคเซไกได้จัดพิมพ์บทความพิเศษเกี่ยวกับโครงการนี้รวมทั้งหมด 7 ครั้ง ตั้งแต่ฉบับเดือนมกราคมที่ผ่านมา ดิฉันรู้สึกซาบซึ้งใจที่ได้มีโอกาสรเรียนรู้และทบทวนเรื่องราวของโครงการนี้ร่วมกับทุกท่าน

เงินบริจาคที่ทุกท่านได้ร่วมสมทบเข้ามานั้น ทางโครงการได้นำไปใช้เพื่อช่วยเหลือผู้ที่กำลังเผชิญความยากลำบากจากสาเหตุต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นความขัดแย้ง ภัยพิบัติ ความยากจน หรือการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศในหลายภูมิภาคทั่วโลก เงินบริจาคที่เปี่ยมไปด้วยความปรารถนาดีและคำอธิษฐานของทุกท่าน ได้กลายเป็นแรงสนับสนุนสำคัญที่ช่วยประคับประคองชีวิตของผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ และกลายเป็นความหวังในการมีชีวิตอยู่ต่อไป ดิฉันขอขอบคุณทุกท่านจากใจจริง สำหรับความมุ่งมั่นในการร่วมดำเนินโครงการนี้มาโดยตลอด

สถานการณ์ระหว่างประเทศในปัจจุบันยังคงเต็มไปด้วยความแตกแยกและความขัดแย้งที่ฝังลึก แต่ในขณะเดียวกัน สิ่งเหล่านี้ยิ่งตอกย้ำถึงความสำคัญของจิตวิญญาณแห่ง “เอกยาน” ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของโครงการนี้ และโครงการนี้ ซึ่งแสดงออกผ่านการลงมือปฏิบัติจริง จึงนับเป็นจุดเริ่มต้นที่มีความหมายอย่างยิ่งในการสร้างสันติภาพให้เกิดขึ้นในโลก

ดิฉันหวังอย่างยิ่งว่าจะได้ร่วมมือกับทุกท่านสืบสานโครงการนี้ต่อไป เพื่อมีส่วนร่วมในการสร้างโลกที่เต็มไปด้วยสันติภาพและความเคารพต่อชีวิตของทุกคนบนโลกใบนี้

เลขานุการสำนักงานคณะกรรมการบริหารกองทุนสันติภาพ

โครงการรณรงค์บริจาคค่าอาหาร 1 มื้อ

คุมิโกะ อิเดชิมะ

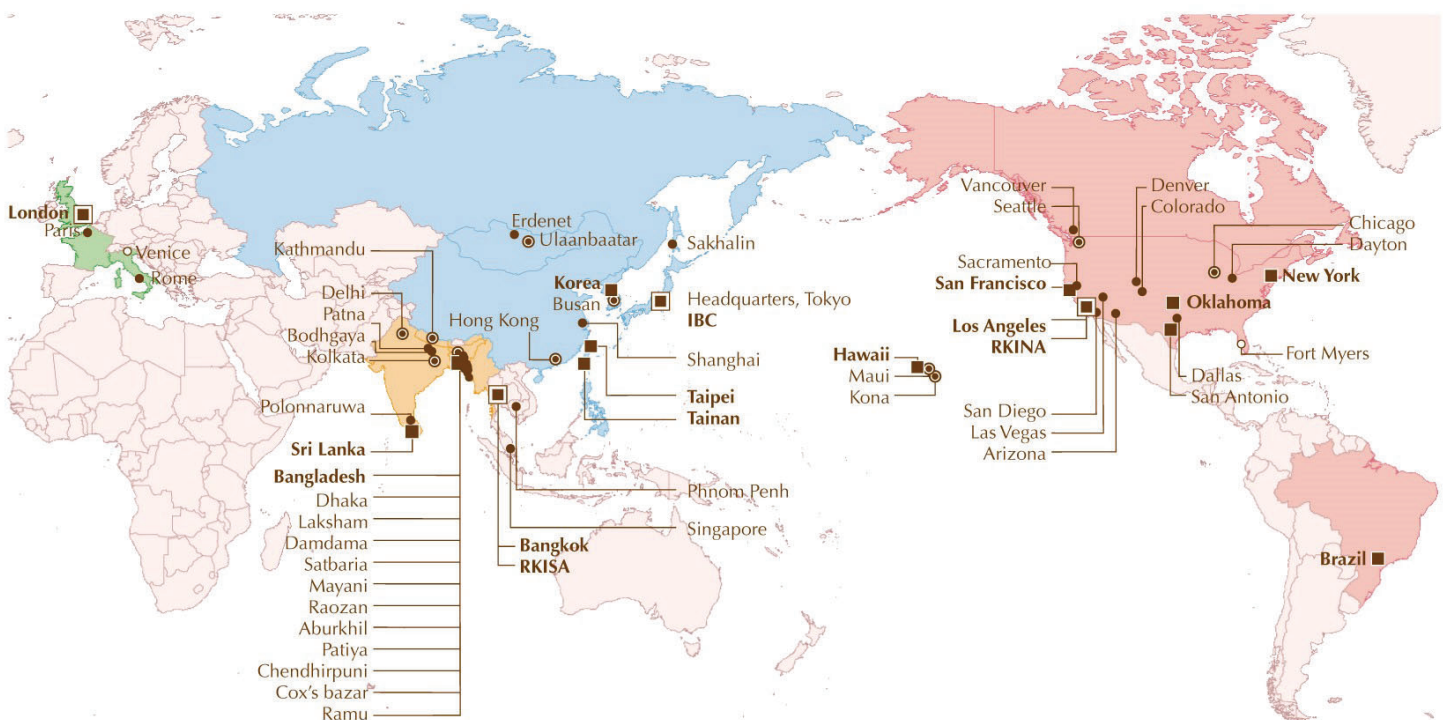


Rissho Kosei-kai International

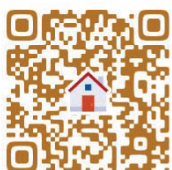
Make Every Encounter Matter



🌸 A Global Buddhist Movement 🌸



Information about
local Dharma centers



facebook



X



ทีมงานผู้จัดทำวารสาร Living the Lotus ยินดีรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะจากผู้อ่านทุกท่าน
หากท่านมีคำชี้แนะ กรุณาติดต่อที่อีเมลนี้ E-mail: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp